

گزارش یک مورد اختلال تجزیه‌ای با تظاهرات فامتعارف و درمان موفقیت‌آمیز با روش‌های شناختی-رفتاری

دکتر سیدمهدي صميحي اردستانی^{*}، دکتر محمد تقى ياسمى^{**}

Andeesheh
Va
Raftar
اندیشه و رفتار
۴۲

چکیده

هدف: هدف از تگارش نوشتار حاضر، گزارش مورد غیرمنعافی از اختلال تجزیه‌ای به‌شکل رفتار چرخشی تکرارشونده ممراء با انت عملکرد تحصیلی و روش‌های درمانی به کار برده شده بوده است.

روش: مورد گزارش شده دانشجوی مرد ۲۲ ساله‌ای است که از ۱۰ سالگی رفتارهای چرخشی همراه با خجال پردازی داشته و به دلیل صرف وقت بسیار زیاد برای این رفتار دچار افت تحصیلی گردیده است. درمان بیمار با بهره‌گیری از روش‌های خودبازنگری، انجام آرامش عضلانی، انجام کارهای منحرف کننده ذهن و به کارگیری روش توقف فکر و تنبیه آغاز گردیده و با آموزش جرأت آموزی و برخی روش‌های رفتاری ادامه یافت.

یافته‌ها: پس از پایان برنامه درمان و بررسی پیگیری ۸ ماه پس از آن رفتار چرخشی از میان رفته و رفتارهای مبانفردی وی با دیگران بهبود چشمگیر یافته بود.

نتیجه: روش‌های شناختی-رفتاری می‌توانند در کاهش علایم و بهبودی اختلال تجزیه‌ای مؤثر باشند.

کلید واژه: اختلال تجزیه‌ای، رفتار چرخشی، درمان شناختی-رفتاری

مقدمه

احساس گفته می‌شود که در حالت معمول به گونه‌ای هماهنگ با یکدیگر ارتباط دارند (садوک^۱ و سادوک^۲)

پدیده تجزیه^۳ به از هم گسیختگی در رفتار، اندیشه و

سلام نهم / شماره ۱ / زمستان ۱۳۹۲
Vol. 9 / No. 1 / Summer 2003

* روانپرشنگ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی شهید بهشتی، تهران، خیابان شهید مدنی، بیمارستان امام حسین (ع)، مجموعه روانپرشنگی و علوم رفتاری (نویسنده مسئول).

** روانپرشنگ، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید بهشتی، تهران، خیابان شهید مدنی، بیمارستان امام حسین (ع)، مجموعه روانپرشنگی و علوم رفتاری.

نویسنده‌گان مقاله حاضر به موردی از اختلال تجزیه‌ای برخورد کردند که به عنوان یک مشکل بالینی مطرح شده بود و در بازیبینی پژوهش‌های انجام شده به مورد مشابهی برخورد نکردند.

روش

شرح حال بیمار و گزارش درمان موفق او در زیر رائه می گردد.

معرفی بیمار: مرد ۲۲ ساله، دانشجو با شکایت «رفتار چرخشی^{۱۸}» تکرار شونده به درمانگاه روانپزشکی مراجعه کرده بود. چرخیدن بیمار به این شکل بود که اوی درحالیکه دست های خود را به طرفین باز می کرد شروع به چرخیدن می نمود و در همان حال به خیال پردازی مشغول می شد. در حین چرخیدن بیمار از موسیقی های تند و هیجانی استفاده می کرد. مدت چرخیدن در هر بار از چند دقیقه تا چند ساعت متغیر بود و عموماً به دنبال فشارهای روانی مانند ناکامی های درسی یا عدم کفايت در درآمد روزمره، دفعات و زمان چرخیدن بیشتر می شد. در هنگام چرخیدن بیمار هوشیار بوده ولی اظهار می داشت به حالت خلسه فرو می رود و هیچگونه احساس سرگیجه یا تجربیات ناخوشایند را تجربه نمی کرد و در صورت حضور فرد دیگری این رفتار قطع می شد. محتواهای خیال پردازی ها، آرزوها و خواستهای برآورده نشده بود. برای نمونه بیمار در حال چرخیدن گمان می کرد که موقعیت اجتماعی بالایی دارد، از نظر اقتصادی بسیار مرفه است و در زمینه

(۲۰۰۰) افزون بر آن پدیده تجزیه به عنوان یکی از سازوکارهای دفاعی برای پرهیز از رنج‌های هیجانی دانسته شده است (فروید، ۱۹۶۶) و تجربه حالت تجزیه‌ای چهره اصلی آن است (انجمان روانپژوهی امریکا، ۱۹۹۴). در اختلال خلسمه^۳ که یکی از انواع اختلال‌های تجزیه‌ای مشخص نشده است، آگاهی فرد از پرامون خود محدود و یا توجه وی به محركی ویژه در محیط معطوف می‌گردد (سازمان جهانی بهداشت، ۱۹۹۳).

حال تجزیه‌ای می‌تواند نشانه‌ای از اختلال‌های تشنجی بوده یا در بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی^۰ تجربه شود (کاپلان^۱ و سادوک، ۱۹۹۸). گریب^۷ (۱۹۹۹) بین نشانه‌های تجزیه‌ای و اختلال سوسی‌جهبی از نوع وارسی کردن و نظم و تقارن^۸ ارتباط معنی داری به دست آورد. برخی پژوهشگران شواهدی را عنوان می‌کنند که نشان می‌دهد تجزیه، مکانیسم بیماری‌ای اصلی برای ایجاد اختلال استرس پس از ضربه^۹ می‌باشد (واندرکولک^{۱۰} و فیسلر^{۱۱}، ۱۹۹۵). واندرکولک (۱۹۹۶) در پژوهش دیگری اختلال پس از ضربه، تجزیه، اختلال جسمانی شدن^{۱۲} و کژتنظیمی عاطفه^{۱۳} را با یکدیگر مرتبط یافت و حالت‌های یادشده را نوعی تطبیق با حادثه دردناک دانست. اگر چه تغییر در هوشیاری به شکل حالت تجزیه‌ای ممکن است در لحظه بی‌پناهی کامل ارزش انتظاقی داشته باشد، تداوم این وضعیت پس از میان رفت‌خطر موجب ناسازگاری خواهد شد. ضمناً روش مقابله به شکل حالت تجزیه‌ای خوب آموخته شده می‌تواند بی‌تسویهی بعدی بازمانده حادثه به آن نشانه‌های اجتماعی را درپی داشته باشد که در شرایط معمول وی را نسبت به رخدادها هوشیار می‌سازند (جدیت^{۱۴}، ۱۹۹۴). امروزه حملات تجزیه‌ای تکرارشونده به عنوان پاسخ‌های یادگیری شده مطرح شده‌اند که با نشانه‌های^{۱۵} زمینه‌ای یا هدف‌های دفاعی^{۱۶} شروع می‌شوند (میرز^{۱۷}، ۱۹۹۹).

- ۴- درخواست از اعضای خانواده برای حضور در اتفاق وی برای حذف موقعیت تنهائی.
- ۵- به کار گیری روش توقف افکار^۱ برای قطع افکار اضطراب برانگیز.

- ۶- تبیه رفتار چرخشی: شکستن نوار موسیقی استفاده شده پس از چرخش.

قسمت دوم: در این قسمت برای تقویت اعتماد به نفس و کاهش تمايل به ایجاد فانتزی در بیمار، روش‌های آموزش جسارت به کار گرفته شد. جلسات درمانی در آغاز درمان با فواصل یک هفته برنامه‌ریزی شد. پس از گذشت ۱۰ جلسه هفتگی، فواصل جلسات بیشتر شد و به حدود سه هفته تا پنج هفته افزایش یافت و پس از چند جلسه محدود، فاصله جلسه‌های درمانی به دو تا سه ماه رسید و پس از یکی دو جلسه با فواصل یادشده، روند درمان قطع گردید و تنها براساس احساس نیاز بیمار جلسه برگزار می‌گردید.

یافته‌ها

پس از حدود ۱۰ جلسه، فاصله زمانی چرخش بیمار از روزانه ۴-۳ بار و مدت دست کم نیم ساعت در هر بار به میزان حداکثر هر هفته یک بار و حداکثر ده دقیقه در هر بار کاهش یافت. البته بیمار اظهار می‌دادست اگر چه از میزان چرخیدن کاسته شده، ولی در موقع دیگر مانند پیاده روی و یا طی مسافت با اتوبوس به خیال پردازی‌های گذشته می‌پردازد. در این هنگام پیشنهاد شد بیمار در هنگام سوارشدن به اتوبوس یا پیاده روی به کارهای منحرف کننده ذهن مانند خواندن کتاب یا روزنامه پردازد و در صورت فراهم نبودن شرایط به افکار و خیال پردازی‌های خود جهت بدهد و به عنوان نمونه به برنامه‌ریزی‌های روزمره بیاندیشد. پس از گذشت نزدیک به ۸ ماه رفتار چرخشی از بین رفته

1-non-assertive
3- self observation
5- distraction

2-compulsive
4-relaxation
6- thought stopping

تحصیلات جایگاه ویژه‌ای دارد. این رفتار از حدود ۱۰ سالگی شکل گرفته و در آغاز چرخیدن مورد توجه و تشویق خانواده قرار می‌گرفته که موجب افزایش آن می‌شده است. بیمار شروع این رفتار را تصادفی می‌دانست و هیچ گونه زمینه خاص فرهنگی برای آن وجود نداشت. بهجهت صرف وقت زیاد برای این رفتار در طی سال گذشته بیمار دچار افت تحصیلی شدید شده بود. علاوه بر چرخیدن، بیمار گهگاه در زمان‌های دیگر به خودارضایی نیز دست می‌زد که این موضوع نیز موجب ناراحتی وی می‌شد. در معاینه بالینی و بررسی تاریخچه توانایی‌های ذهنی، طبیعی به نظر می‌رسید و از نظر ویژگی‌های فردی و شخصیتی ویژگی‌های شخصیت وسوسی- جبری را داشت. در روابط اجتماعی، بسیار عاطفی بود. افزون برآن در روابط با آشنایان و دوستان تا حد چشمگیری کم جرأت^۱ بود به طوریکه در تصمیم‌گیری‌ها وسوسی و مرسد و تایع سایرین از جمله دوستان و اعضای خانواده بود. بیمار تنها پسر خانواده چهار نفری و بزرگترین فرزند این خانواده بود. سایر اعضای خانواده مشکل خاص روانپردازی نداشتند، به جز مادر بیمار که وی نیز از نظر شخصیتی دارای ویژگی‌های وسوسی- جبری بود. در مصاحبه همکاری داشت.

برنامه کلی درمان بیمار، درمان شناختی - رفتاری و دارای دو بخش بود:

بخش نخست: روش‌های به کاربرده شده برای کاهش رفتارهای چرخشی که عمدهاً ماهیت جبری^۲ داشت:

- خویشتن نگری^۳: گزارش مکتوب موارد چرخش و بی‌آمدی‌های آن.
- انجام آرمیدگی^۴ در هنگام احساس تنفس و اضطرار برای چرخیدن.
- کارهای منحرف کننده ذهن^۵ مانند تمیزکردن اتفاق و تمرین تمرکز روی یک شیئی معین در هنگام احساس اضطرار برای چرخیدن.

دسته اختلال بیخودشدن و اختلال تجزیه‌ای مشخص نشده قرار می‌گیرد، حال آنکه آسیب شناختی روانی وی ترکیبی از ویژگی‌های شخصیتی و سواسی و نداشتن اعتماد به نفس رانشان می‌داد. افزون بر این، تجربه‌های تجزیه‌ای در این بیمار از نظر نشانه‌شناسی شبیه رفتارهای جبری بود. طبقه‌بندی اختلال‌های تجزیه‌ای در حال حاضر صرفاً توصیفی است لازم است طبقه‌بندی این اختلال به جنبه‌های آسیب شناختی روانی نزدیک‌تر گردد و در آن صورت افزون بر پیش پا نهادن روش‌های مؤثر عملی و درمانی افق نگرش تشخیصی بالینگران را به نشانه‌های توصیفی محدود نسازد.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان از همکاری صادقانه همکار ارجمند
جناب آقای دکتر یوسف سمنانی نهایت سپاسگزاری را
دارند.

منابع

- American Psychiatric Association (1994). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders*. (4th ed). Washington, D.C.: American Psychiatric Association.
- Freud,A.(1966). *The ego and the mechanism of defense. In the Writings of Anna Freud*. New York: International Universities Press.
- Grabe,H.I.(1999). Dissociative symptoms in obsessive-compulsive dimensions.*Psychopathology*,32, 319-324.
- Jdith,L.H.(1994). *Trauma and recovery*. London: Pan-dora.
- Kaplan,H.I., & Sadock,B.J.(1998).*Synopsis of psychiatry*. Baltimore: Williams & Wilkins.

2- dervish dance
3- Merritt

2- Waldo

بود و بیمار نیز از وضعیت رفتارهای میان فردی و تحصیل رضایت کامل داشت.

بحث

بیمار معرفی شده را می‌توان مبتلا به اختلال بی خودشدن تجزیه‌ای تلقی کرد. گرچه از نظر پدیدارشناسی میان رفتار این بیمار و رقص دراویش^۱ شاهد وجود داشت بیمار از این زمینه فرهنگی بی‌اطلاع بود و نخستین تجربیات وی به صورت تصادفی رخ داده بود.

اختلال‌های تجزیه‌ای در افراد عموماً پس از استرس رخ می‌دهند (واندر کولک، ۱۹۹۶) در بیمار یادشده دوره‌های تجزیه‌ای با رویداد دردناکی ارتباط نداشت بلکه بروز این حالت‌ها بیشتر در اراده خود وی و در راستای حل ناکامی‌های روزمره و در پاسخ به تحقق نیافتن آروزهای شخصی بوده است.

از سوی دیگر اختلال‌ها و ویژگی‌های شخصیتی خاص با بروز تجربه‌های تجزیه‌ای مرتبط دانسته شده است (گریسب، ۱۹۹۹؛ والدو^۲ و مریست^۳، ۲۰۰۰). این بیمار، نیز ویژگی‌های شخصیتی وابسته و بی‌جرأتی را از خود نشان می‌داد و نداشتن اعتماد به نفس زمینه را برای ایجاد دوره‌های تجزیه‌ای آماده می‌ساخت.

در بیشتر بررسی‌های انجام شده در زمینه اختلال‌های تجزیه‌ای درمان محدود به رواندرمانی با نگرش روان‌پویشی یا روانکاوی بوده است (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). اما برای این بیمار روش‌های شناختی- رفتاری به کار برده شد. اینکه اختلال‌های تجزیه‌ای نیز به روش‌های شناختی- رفتاری پاسخ می‌دهند یا خیر نیاز به بررسی بیشتر دارد. چهره مشترک در تمام اختلال‌های تجزیه‌ای، پدیده تجزیه است و چنانچه در گستره عادی این تجربه‌ها عسل پزشکی عمومی و دارویی بر آن نتوان یافت، تشخیص اختلال تجزیه‌ای را می‌توان عنوان کرد (انجمن روانپزشکی امریکا، ۱۹۹۴). این بیمار براساس نشانه‌های بالینی در

Archive of SID

- Meares,R.(1999). The contribution of Hughlings Jackson to an understanding of dissociation. *American Journal of Psychiatry*, 156, 1850-1855.
- Sadock,B.J.,& Sadock,V.A.(2000). *Comprehensive textbook of psychiatry*. Baltimore: Lippincott Williams & Wilkins.
- Vanderkolk,B.A., & Fisler,R.(1995). Dissociation and the fragmentary nature of traumatic memories: Overview and exploratory study. *Journal of Trauma Stress*, 8, 505-525.
- Vanderkolk,B.A.(1996).Dissociation, somatization, and affect dysregulation: the complexity of trauma.*American Journal of Psychiatry*, 153, 83-93.
- Waldo,T.G.,Merritt,R.D.(2000). Fantasy proneness, dissociation, and DSM-IV axis II symptomatology.*Journal of Abnormal Psychology*, 109, 555-558.
- World Health Organization (1993). *International classification of disease*.(10th ed).Geneva: World Health Organization.

Andeesheh
Va
Raftari
اندیشه و رفشار
۴۶